

Kukkii kynttilöissään kuusipuu

Sävellys: Reijo Veräjänkorva

Sanat: Unto Eskelinen

Kukkii kynttilöissään kuusipuu

Kukkii kynttilöissään kuusipuu
hiiluu kultaoljet himmelissä
tähtien välkkyy väki kurkoittuu
aattoillan auvo sydämissä.

Hetkeen helkkyy laulut lapsien
heljimmin kuin konsanaan he voivat
jossain tanssii joukko tonttujen
jossain pukin poronkellot soivat.

Hyvä tahto taaskin koskettaa
sydämiä sykehdyttävämmin
todeksi taas talven satu saa
kylmän keskeen syttyy liesi lämmin.

säv. Feij Värijärvenkorva

Kukkii kyntti/issään kuusi puu
 (sanat Unto Eskelinen)

1. Kuk-kiä kynt-ti- löir-sään kuu-si-puut, hii-luu kut-ta-
 ol-jot him-me-lis-sä, täh-dan väik-kyyn vä-ki kur-koit-
 tuu, aat-to-il-lan au-ro sy-dä-mis-sä.
 2. Het-keen hel-lo-kyt-läp-läp-si-en, hel-jun-min kuusi
 kon-sa-naan ne voi-vat, jos-sain taas-tii jou-ko taas-tu-
 jen, jos-sain pu-kin po-ro-ke-lot soi-vat.
 3. Hy-vä tah-to taas-tiin kos-ke-taan sy-dä-mi-i
 sy-käh-dyt-tä-väm-min, to-dek-si taas tal-ven sa-tu
 saa, kyl-män kes-keen tyt-tyy lie-si Läm-min.